

Skal man forstå det sådan – ellers må hr. John Dyrby jo forklare mig, hvad der menes med det – at den øvre grænse skal ligge ved de 7 år. Der står jo ikke, hvor den øvre grænse skal være. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører den der øvre grænse, hvor den nu end skal være. Hvis den skal være ved 7 år, som der står her, hvad skal der så ske, når man har været på asylcenteret i op til den øvre grænse, altså i de 7 år, som der står her? Hvad skal der så ske med de mennesker? Skal de have opholdstilladelse, skal de flytte et andet sted hen, eller hvad?

Det står meget uklart, så det er svært ligesom at forstå, hvad det er, men hr. Dyrby får en mulighed for at svare på det.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg bemærkede jo med stor glæde, at ministeren i arbejdet med at få afsat de 37 mio. kr. havde konsulteret Dansk Røde Kors og andre gode folk og gode kræfter.

Det synes jeg da også, at man skulle gøre i det her spørgsmål, altså spørge: Hvor lang tid er det forsvarligt for folk at bo på asylcentre? Hvor lang tid er det forsvarligt at holde dem under de forhold, vi nu engang kan byde dem på asylcentre?

Så lad os dog gøre det i den rækkefølge og finde ud af det sammen i et bredt forlig, så vi er enige om, at det er det her, der nu er rammerne; så vi er enige om, at det er det, der skal ske, når folk har gået i 5, 6 eller 7 år på centrene. Lad os blive enige om, hvad der er den øvre grænse, hvad der er smertegrænsen, og lad os så skabe nogle ordentlige vilkår for de mennesker og specielt de børn.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det vil sige, at Socialdemokratiet ikke har gjort sig klart, om det er 7 år, de skal sidde der, som der står her i forslaget; om det er tilstrækkelig længe at sidde der. Det er helt klart, at det så er svaret fra hr. John Dyrby.

Det andet spørgsmål var, lige meget hvor vi så sætter den grænse, hvad der så skal ske med de mennesker, når nu den øvre grænse er fundet. Skal de have opholdstilladelse? Skal vi lave en ny palæstinenserlov, hvor Socialdemokratiet sammen med De Radikale og den øvrige opposition gav alle de palæstinensere, som havde været i Danmark i mere end 1 år, opholdstilladelse

bare af den grund, at de havde været her så længe? Det ligner jo de forslag, som Det Radikale Venstre er kommet med.

Er Socialdemokratiet enig i, at de mennesker, som har siddet op til den øvre grænse, skal have opholdstilladelse?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Vi har sagt åbent, at det godt kan ende med, at man skal give folk opholdstilladelse. Jeg vil også godt sige, at jeg rent personligt synes, at 7 år er for lang tid.

Hvad der skal ske med folk, afhænger jo af, hvilke muligheder der i virkeligheden er. En mulighed kunne være, som jeg siger, en opholdstilladelse, hvor de har mulighed for at arbejde og integrere sig i samfundet, så de har en mulighed for at komme ud af centrene. Alternativet er jo, at de sidder under nogle forhold, som er kummerlige i forhold til den tilværelse, de ellers kunne have haft. Og virkeligheden er jo, at børnene først og fremmest lider under det, og det kan vi altså ikke være bekendt.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Altså, nu bliver jeg lidt forundret, for jeg får lige at vide af hr. John Dyrby, at 7 år måske er for lang tid, og samtidig står der i forslaget til vedtagelse som de sidste ord: 7 år. Jeg hørte også hr. John Dyrby sige: Vi står fast på en fast udlændingepolitik.

Så kunne jeg jo godt foranlediges til at have lyst til at spørge: Betyder det, at man accepterer og anerkender de beslutninger, som Flygtningesnævnet træffer, og derfor også respekterer, at når de siger, at der ikke er anden afgørelse, end at der ikke kan gives asyl, så må det være det, vi retter os efter?

KI. 17.05

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det spørgsmål vil jeg da gerne svare på endnu en gang. Ja, vi retter os efter og respekterer den afgørelse, der er truffet i asylsager, men vi erkender også, og virkeligheden jo er sådan, at der er nogle mennesker, der får det dårligere og dårligere, og som vi ikke engang selv tør tvangshjemsende. De havner i et hul, hvor vi bare kigger den anden vej, og det vil vi ikke være med til.